

L'ESPURNA

Franqueig concertat

Segona Epoca. Any II. Núm. 129.

Girona, divendres, 16 d'abril de 1937

EDICIÓ DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

GONZALO DE REPARAZ diu:

La millor manera de celebrar el 14 d'abril és impedint, per damunt de tot, un altre 14 d'abril.

Visca el Front Popular

El zel del Govern francès en la no intervenció unilateral

Perpinyà, 16. — Els voluntaris americans que intentaven entrar a Espanya han estat condemnats a un mes de presó.

G U I O

L'encariment i l'escassetat de les subsistències

A Barcelona, es desenrotllaren, ahir, autèntiques manifestacions de protesta contra l'encariment i l'escassetat de queviures. Clar que no hi mancaren els professionals psuquistes, entrenats a portar l'aigua cap a llur molí. Com tampoc no mancaren les respectives cantarelles; "Abajo los Comités" i altres plats per l'estil que evidencien, clarament, la cuina d'origen i la marca de fàbrica.

El fet, però, és que l'encariment dels queviures ha assolit preus escandalosos. Els acaparadors i agiotistes no havien campat mai tan a gust ni havien fet tan impudentment, el seu agost com ara. És el fruit de tota una política. Comoreira haurà saltat amb superàvit la seva amistat amb els de la G.E.P.C.I. i els que no són de la G.E.P.C.I. El seu pas per Proveïments, deixa un estel d'encerts i un estol d'agraïts.

Poques vegades, haurà registrat la Història un cas de tossuderia tan singular com la del Sr. Comoreira.

No ho diem nosaltres, interessats com som, naturalment, en les victòries de l'esmentat senyor, ho diu la Indústria Econòmica del Pan (C.N.T.-U.G.T.) de Barcelona.

Els llorers recollits a Proveïments, fan de Comoreira el primer patriota de Catalunya.

El P.S.U.C. sota la direcció de Comoreira ha assolit una ratxa interminable de victòries.

La pau amb tots els seus veïns polítics n'és una prova ben eloqüent.

Avui, el P.S.U.C. viu en les més cordials relacions amb el P.O.U.M., la F.A.I. i la C.N.T.

I amb l'Esquerra! Vegeu, si no, l'article de Terradellas, que pel càrrec que ocupa (primer Conseller de la Generalitat) està obligat a servir la màxima prudència en els mots i conceptes.

Referint-se a un article de Treball, diu que el dia del balanç de totes les actuacions, es comprovarà que els que més gallejaven, són els que, en els llocs de responsabilitat, sols han produït el caos i el desordre.

Desautoritzat per la classe treballadora, al pobre Comoreira sols li mancava encallar la catinària de Terradellas, que és tant com dir de l'Esquerra!

Tot sigui a la major glòria de la unitat antifeixista i de l'imperialisme fraccional.

M. M.

Major Atlee, el representant de la gran burgesia britànica Winston Churchill ha declarat (Passa a la pàgina 2)

Editorial

El Socors Roig del P.O.U.M. a Madrid, clausurat

La Revolució no ha tallat, encara, la seva marxa descendent. A la llista interminable de greuges comesos al 19 de juliol, cal afegir-n'hi cada dia.

Ahí, la incautació de "Ràdio P.O.U.M.", la suspensió de "El combatiente Rojo" i de "C.N.T.", la persecució despietada dels nostres militants de Castella, l'empresonament del Comitè Regional cenetista d'Euskadi i de Maroto, els progroms contra la C.N.T. del Centre (exemple: Torres de la Alameda i Alcardete), l'aplicació severa de la censura política, la suspensió i penyor de "La Batalla", etc.

Una institució, però, fins avui, s'havia lliurat de la fòbia de l'imperialisme fraccional: el Socors Roig del P.O.U.M.

La benemèrita tasca realitzada des de molts anys enrera, el seu caràcter d'assistència social, l'acurada pulcritud que ha inspirat, sempre, la seva conducta, el prestigi tradicional assolit a força d'abnegació i sacrifici, constituïen pilastres que feien no fàcilment vulnerable l'esmentada institució pounista.

La Junta Delegada de Defensa, a mans de la burocràcia stalinista, ha cregut arribada l'hora d'enllestir la "patriòtica" tasca repressiva contra el nostre Partit.

No n'hi ha prou amb la persecució reinada dels militants amb plenitud de forces. Cal aixamplar l'objectiu, fent la vida impossible a totes aquelles institucions que desempenyen un rol d'assistència social si entre els ferits i malalts hi ha algun afiliat al nostre Partit.

Els invàlids, els desvalguts, les víctimes del feixisme no tenen dret a una assistència hospitalària si, per desgràcia, llur carnet els delata com a militants del P.O.U.M.

No hi fa res que hagin vessat dolls de sang lluitant fins a morir contra la fera "franquista". No hi fa res que en els camps de batalla, llur actuació mereixi comparances heroïques. No hi fa res que a la trinxera hagin deixat un braç o una cama, defensant la Revolució Socialista.

Ací, precisament, radica el quid de la repressió.

Si en comptes de defensar la Revolució Socialista, transigíssim a defensar la República Democràtica, ah!, llavors no seriem pas "trotskistes", agents de Franco, espies al servei de Hitler i Mussolini; sinó uns perfectes antifeixistes dignes del millor encomi.

Per al comunisme oficial, el clos de l'antifeixisme es limita al camp de la democràcia burgesa. Propugnar per una democràcia de classe, autènticament proletària, és saltar les valles de l'antifeixisme per embolcallar-se en les mansions dels venuts a Mola i a Cabanelles.

L'estatge del nostre gloriós Socors Roig del P.O.U.M. a Madrid, ha estat clausurat per un úkase dictat pel comunisme oficial

Aquesta mesura digna dels nous "Romeros Robledos" coincidía amb una altra, no menys eloqüent: la recollida del portantveu anarquista "Castilla Libre".

Protestem, enèrgicament, en nom de les essències de juliol.

Dos trimotors facciosos bombardegen Culera

Aquest matí, a les 6'45, han aparegut, per cap de Creus, dos avions feixistes, dirigint-se damunt el poble de Culera. Després de verificar un vol d'observació han deixat caure deu bombes de gran pes.

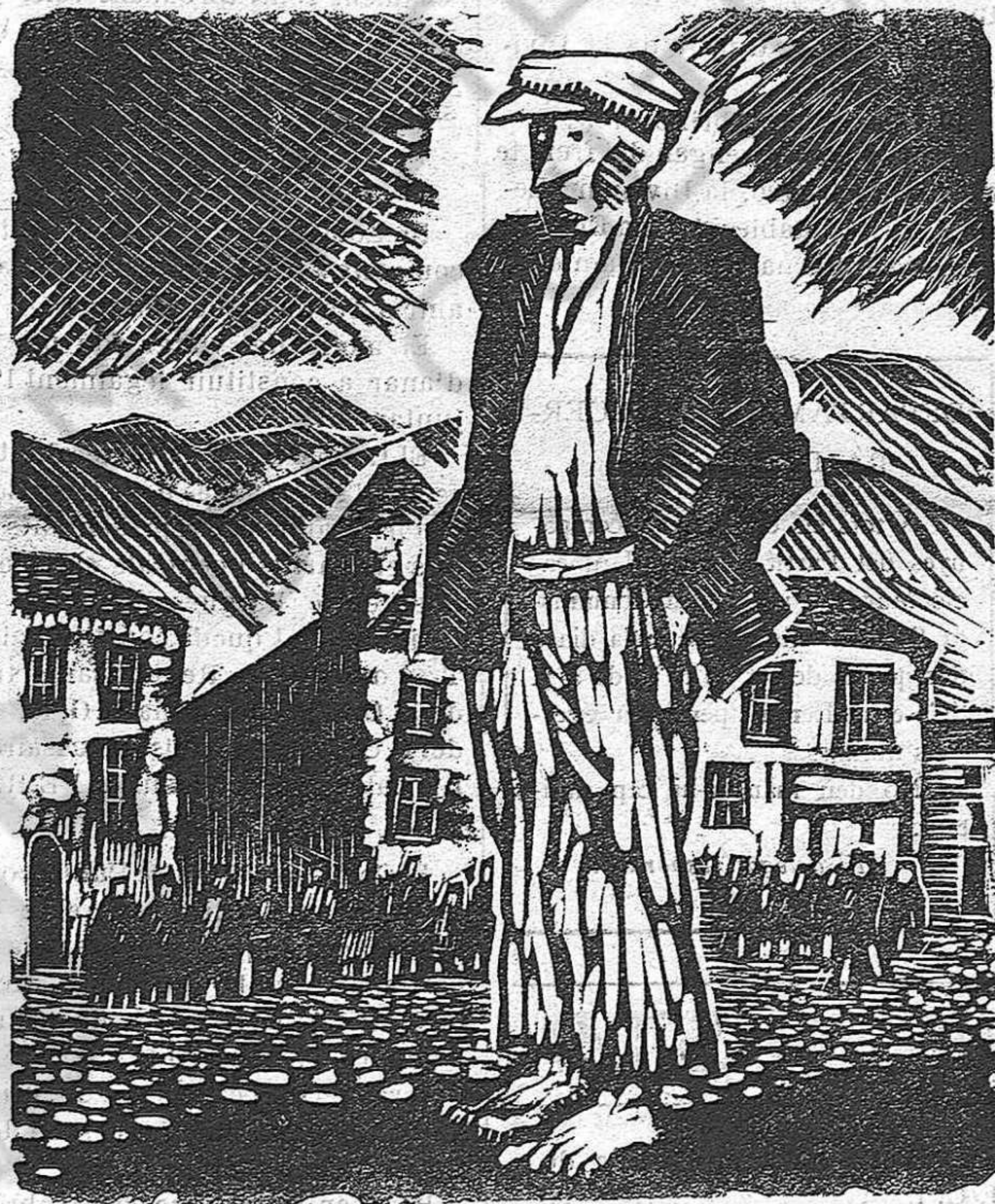
Aquesta criminal i salvatge agressió tenia per única finalitat causar danys, tota vegada que Culera no es cap objectiu militar.

Culera, poblet vell, amb cases de

poca resistència, ha sofert l'esfondrament d'algunes edificacions i seriosos desperfectes en altres. Afortunadament no hi ha que lamentar cap víctima.

Després d'efectuada aquesta covarda acció els dos trimotors facciosos han desaparegut. En passar damunt Llansà han deixat una bomba, la qual no ha causat danys ni víctimes.

Soliloquis del filòsof que havia anat amb espartanyes

Avui per avui, el pa que manca menys al poble és el pa... ciència... Diuen que, de vegades, aquest també s'acaba!

CRÓNICA DIARIA

per JOAN QUER

Les tres etapes de Lord Churchill

A la Cambra dels Comuns de la "democràtica" Anglaterra, ha tingut lloc l'esperat debat sobre la llibertat de navegació dels vaixells britànics en aigües espanyoles.

El debat havia desvetllat enorme expectació, motiu pel qual la sala de sessions i les tribunes estaven plenes de gom a gom. Hom considerava difícilíssima la posició del govern mister Baldwin, oi més després de les manifestacions dels armadors de New Castle, reclamant protecció de la flota britànica per tal que els vaixells mercants anglesos puguin ancorar al port de Bilbao.

La minoria parlamentària del Partit Laborista havia presentat una moció de censura contra

el govern, la qual ha estat refutada per 345 vots contra 130. Això indica que la política astutament franquista del govern dels "toryes" ha estat aprovada per gran majoria. Esperem que la badoqueria democràtica nostrada en pendrà bona nota.

No ens cansarem de repetir-ho. La revolució espanyola no té altres aliats ni simpatitzants que el proletariat internacional. I si la Internacional Comunista i la Socialista haguessin observat una conducta a to amb aquesta premisa fonamental, és molt probable que tinguéssim més aprop la victòria final, amb totes les transcendents derivacions mundials que tal cosa comportarà.

Contestant al líder laborista

CRÓNICA DIÀRIA

(Ve de la pàgina 1)
que semblava que el volien fer escollir entre el "nazisme" i el comunisme. I per tal d'esquivar la disjuntiva, digué que Anglaterra, França, Itàlia i Rússia, haurien de proposar als espanyols una solució del conflicte, en tres etapes: la primera facilitaria la pacificació dels esperits (textual), la segona significaria la formació d'un govern híbrid (una mica de Franco i una altra mica de Largo Caballero) i la tercera la instauració d'un règim parlamentari (o sigui, tornar a començar).
La fórmula d'aquest alquimista de pega sembla que fou exposada seriosament, encara que

costi de creure-ho. Com que viu tan lluny el misteri, ignora que precisament ara estem pagant les conseqüències de la teoria de la "pacificació dels esperits" i de l'"eixamplament de la República".

No solament aquest sistema fou la cantarella del govern radical-cedista, sinó que per desgràcia nostra fou la tàctica silenciosa del primer bien i el do de pit de la República del Front popular.

L'humor i la flema britànics tenen una fama ben guanyada. De totes maneres lord Churchill no feia broma en fer la proposta. És una idea que ens cal vigilar que no prosperi.

VIDA DEL PARTIT

SECRETARIAT FEMENÍ DEL P.O.U.M.

El Secretariat Femení del P. O. U. M. coneixedor de la seva responsabilitat revolucionària en els moments que estem travessant i a fi d'agrupar i intensificar el treball de les companyes que, sense ésser del P.O.U.M., senten i comprenen quin és el camí que ha de seguir el proletariat per arribar a la seva emancipació total, ha fet un carnet de miliciana que pot adquirir-se al nostre Secretariat per el preu únic d'una pesseta anyal.

Companya: Ja has ingressat al Secretariat Femení del P.O.U.M.?

VIDA MILITAR DEL P.O.U.M.

A todos los milicianos que vayan o vengan del frente
Recordamos a todos los milicia-

y Transporte, a la cual deberán dirigirse todos a los que les precisen dichos servicios. Esa Delegación está instalada en el Coso (Socorro Rojo del P.O.U.M.)

Comisario de Guerra de la División «Lenin».

Siétamo 12 de Abril de 1937. Nos que vayan o vengan del fren te que en Barbastro, la División «Lenin», tiene establecida una Delegación de Información, Alojamiento

DEPARTAMENT DE GUERRA DEL P.O.U.M.

A tots els companys i companyes del Partit Obrer d'Unificació Marxista i Joventut Comunista Ibèrica, se'ls espera cada dia a dos quarts de set de la tarda a la "Caserna Lenin" per a fer exercicis militars.

No deu mancar-hi cap militant.

El delegat responsable

VIDA DE LA JOVENTUT COMUNISTA

NACIONAL

Joventut Comunista

El Comitè Executiu de la J. C. I. ha acordat publicar una col·lecció popular de follets.

Emissora J. C. I.

Dintre breu termini, la J. C. I. parlarà a la joventut treballadora de tot el Món, des de la seva emissora.

Miting a Valls

Amb un èxit esclatant es cele-

Ha sortit «El Pionero Roig» i ha estat magníficament acompanyat per la infància obrera i camperola

El divendres darrer aparegué El Pionero Roig òrgan de la Federació de Pioners Comunistes (J. C. I.) i

brà a Valls un gran Mting de la J. C. I.

INTERNACIONAL

Grècia

La Joventut Comunista grega ha ingressat al Buró Internacional de Joventuts Revolucionàries.

Suïssa

Els joves socialistes comencen a reaccionar contra el reformisme de la II i III Internacionals.

primer periòdic infantil obrer que es publica al nostre país.

Per la seva presentació i pel seu contingut El Pionero Roig constitueix un dels millors periòdics infantils proletaris del món.

El primer número de El Pionero Roig ha estat acollit pels nens obrers i camperols de tota Espanya.

L'èxit lograt deu multiplicar-se més i més. El Pionero Roig deu ésser encara més millorat i s'ha de popularitzar-lo àmpliament fins que es converteixi en l'òrgan de tota la infància de la ciutat i del camp. Salut al Pionero Roig.

Llegiu "L'Espurna"

NOTICIARI

Dades històriques

Durant la Gran Guerra a França el pa no va mancar ni un sol dia. La carta d'alimentació evità el que es fessin cues pel pa.

De tots els aliments el pa fou l'últim que sofrí un encariment.

La quantitat de pa indicada en la carta d'alimentació fou íntegrament distribuïda a cada consumidor.

La llei-moratória eximí del pagament del lloguer a aquells als quals els era impossible pagar-lo.

No hem pensat ni un sol moment que el Govern francès prengués aquestes mesures per amor entranyable del proletariat. El govern francès volia fer la guerra i en previsió d'una possible revolució, féu aquestes i altres concessions d'un caire un xic revolucionari per a un Govern burgès, per tal de mantenir el poble sumís. En temps revolucionaris com els que vivim, més que en altres moments, no és solament contraproductiu voler governar contra la corrent, sinó que és perillós, molt perillós, perillósíssim.

X.

El Comissari de la Generalitat, company Jordi Frigola, es traslladà ahir a Torroella de Montgrí.

El motiu del viatge fou per tal d'anar a constituir legalment l'Ajuntament.

El Comissari de la Generalitat es reuní al saló d'actes de la Casa Consistorial amb els representants de tots els partits i centrals sindicals. Després de llargues deliberacions l'Ajuntament quedà constituït així: Tres d'Esquerra Republicana, tres de la C.N.T., dos de la U.G.T., un del P.O.U.M. i un dels Rabassaires. L'alcalde és Pere Vicens de l'E.R.C.

El Comissari d'Ordre Públic company Amadeu Oliva, en rebre els informadors aquest migdia, els hi ha donat compte que dos aparells facciosos aquesta matinada havien bombardejat vilment la població de Culera, deixant caure una quantitat de bombes damunt les cases i destruint-ne una vintena.

Ha manifestat que pels obrers que fan fortificacions a la costa es procedia a desenrunar les que constitueixen perill. Ha afegit, també, que no hi havia cap víctima.

AJUNTAMENT DE LA IMMORTAL GIRONA A V I S

Havent-se de procedir a la confecció de vestuari-uniforme, corresponent a la propera temporada d'estiu, per a la Guàrdia municipal urbana d'aquesta ciutat, que comprèn a trenta-quatre individus; així com de l'uniforme corresponent a l'Auxiliar-subaltern al servei de la Biblioteca municipal, s'obre a concurs la seva confecció, entre els industrials sastres, establerts en aquesta ciutat, que hi vulguin prendre part, els quals, deuran presentar com a màxim, tres mostres de llaneta o estam color gris-vert, senyalades cada una d'elles, amb el corresponent preu, per unitat trajo.

Els plecs, deuran ésser presentats, tancats, a la Secretaria municipal (Negociat de Governació), des de la data del present avis, fins el dia 24 dels corrents a les 12 ho-

res, en que prèvia obertura dels plecs presentats, serà adjudicada la confecció, a l'industrial que ofereixi millors condicions.

Girona, 16 d'Abril del 1937. — L'Alcalde, President de la Comissió de Governació, *Expòdit Duran*.

Generalitat de Catalunya Intervenció 1937

Relació dels pagaments que s'efectuaràn en aquestes Oficines el dia 18 d'Abril d'enguany i següents:

Casa dels vells d'Agullana del mes de Gener:

Ajuntament d'Agullana, 474'75; Daniel Pous, 281'85; Martí Carré, 923'20; Narcís Genover, 558; N. Cornellà 207'50; J. Cruz i Cia. 76; Agustí Corominas, 83'95; Ricard Garriga, 365; Sabons Vila, 267'75; Esteve Casas, 85'80.

Proveïdors Refugiats, mes de Gener:

Joan Serra, 2.497; Enric Puigmartí, 179'41; N. Cornellà, 844'20; Joaquim Soler, 2.509'80; Farmàcia Militar, 115'75; Francesc Torrellas, 289'50; Ricard Garriga, 1.927 ptes. amb 20 cèntims; Joan Bech, 315'10; C. Control Josep Pardàs, 853'75; Francesc Estruch, 137'75; C. Control Josep Ensesa, 965; Id. id., M. Canal Collell, 256'25; E. C. Lluís Sibils, 32'50; Rossend Rovira, 28; Ajunt. d'Anglès, 2.913'80; Id. de Bescanó, 3.524'65; Id. de Borrassà, 1.243'80; Id. Cristina d'Aro, 2.781'45; Id. de Colomes, 794'55; Id. Caldes de Malavella, 1.914'75; Id. de Casavells, 641'75; Id. de Calonge, 3.157'35; Id. Castell d'Aro, 488'40; Id. de Guixols, 2.002'50; Id. de Garrigàs, 2.896'50; Id. de Llagostera, 1.856'65; Id. de Fornells, 773'05; Id. de Maià de Montcal, 1.528'38; Id. de Quart, 1.128'35; Id. Vilabertran, 1.401'50; Id. Serra de Daró, 1.030'65 ptes.

Girona, 14 d'abril del 1937. — *L'Interventor*.

Convocatòria del Comitè Intercomarcal de la segona regió de Catalunya

El proper dissabte, dia 16, a les quatre de la tarda, i a l'estatge de la J. C. I. de Girona, tindrà lloc una reunió del Comitè Intercomarcal de la segona regió.

D'acord amb la reunió celebrada el diumenge passat, dit Comitè el formarà els delegats de Girona, Figueres, La Bisbal, Olot i Anglès.

Tots deuen assistir puntualment i sense excusa de cap classe.

És altament meritòria la tasca que ve portant a cap el Consell Municipal en matèria escolar. Inspirant-se en un alt esperit humà i pedagògic, s'han realitzat en gairebé totes les escoles de la ciutat, importants obres de millorament, sobretot en l'ampliació dels seus patis, molts dels quals no responien no tan solament a les necessitats més elementals de la pedagogia, sino tampoc a les condicions prèvies que estableix la higiene moderna.

Al Grup Bruguera (Gran-Via), s'ha ampliat notablement el pati d'esbarjo, el qual avui assoleix unes grans proporcions.

Quan sigui enderrocada l'actual paret de tanda i ajuntada l'ampliació al pati antic, es construirà una pèrgola a tot el llarg del costat que mira a la via del f. c. de M. S. A. La perspectiva que oferirà als estrangers que entrin a Espanya per la frontera de Port-Bou, acreditarà el nostre poble com un dels que més es preocupen en posar l'ensenyament primari al més alt nivell.

Al Grup Ignasi Iglesias es donarà acabament tot seguit a les obres empreses davant aquella escola, posant en condicions insuperables aquella explanada d'esbargiment, on podran practicar-s'hi tots els esports.

Al grup Bakunin (ex-convent de l'Ave Maria), s'ha convertit el seu antic i minç pati en un altre d'immillorables condicions.

Als Grups Durruti, Eiximenis i Ramon Turró, també s'hi han realitzat importants obres d'ampliació dels seus patis, fent que en tots ells els escolars puguin trobar-hi l'esbargiment de les hores lliures de classe.

El Consell Municipal porta més de 150 mil pessetes invertides en l'ampliació i reforma dels patis escolars, i continuarà dedicant tota la seva atenció en les coses de l'ensenyament, informat per un ideal i per un gran amor a la cultura del poble, en les escoles del qual s'hi preparen els nous valors morals que seran els futurs ciutadans, base de tota societat que estimi la cultura i el progrés, que en aquests moments constitueixen tota l'esperança del pervindre, molt més lluminós que el que la vella societat ha deparat a les actuals generacions.

ESPORTIVES

CARRERA FRONT D'ARAGÓ-BARCELONA

Nota. — En la nostra edició d'ahir i per un malentès ben perdonable equivocàrem el nom de l'etapa. L'esperit comprensiu dels nostres llegidors, però, supusem que ve interpretat-ho bé.

CABROL VENCEDOR DE LA 3.ª ETAPA TARRAGONA — MANRESA

Els primers resultats que ens arriben de la 3.ª etapa Tarragona-Manresa que s'ha efectuat avui són els següents:

1er. Cabrol, en 4 h. 16 m. 16 s.; 2n. Casasayas, 4 h. 18 m. 40 s.; 3er. Ramos, id.; 4rt. Almeda, en 4 h. 20 m. 37 s.; 5è. Riera, 4 h. 22 m. 50 s.; i 6n. Ruduà, mateix temps.

És de destacar l'admirable actuació del gironí Almeda, que durant tota l'etapa ha anat al grup capdavanter i ha assolit el 4rt lloc.

El líder actual de la classificació general és Cabrol.

L'ETAPA DE DEMÀ MANRESA - GIRONA

L'arribada dels corredors, serà reportada tal com varem dir ahir per la nostra emissora Ràdio Girona i retransmesa a totes les emissores de Ràdio Associació.

Una cobla cedida galantment pel Sindicat Musical de Girona farà l'espera dels corredors menys carregosa. Els corredors arribaran per la banda de Banyoles i es basaran amb el següent itinerari:

	Km.	Horari
Manresa	00'	7'
Fructuós de Bages		
Calders	15'	7'32
Moyà	10'	7'52

Sembla que demà, serà resolta la crisi, amb un Govern semblant al dimissionari

BARCELONA

Una centúria enemiga es passa a les nostres línies

Barcelona, 16. — El nostre corresponent a Sarriena, ens comunica que aquesta tarda, amb extraordinària sorpresa, les tropes republicanes que guarnixen una part del pujol on s'assenta l'Ermita de Santa Quitèria, veieren que avançaven vers elles, en considerable nombre, soldats procedents del camp rebel. Aquests soldats avançaren donant crits de visca la República. No obstant, foren preses les naturals mesures en relació al nombre d'hommes que s'apropava. La seva actitud i els seus incessants visques evidenciaren que el seu propòsit no podia ésser més pacífic i, en efecte, entraren de seguida a les nostres posicions.

Es tracta d'un grup de més de cent vint soldats amb els seus caporals i sergents. L'evasió d'aquestes tropes ha produït enorme sensació. Petanyen als últims reforços tramesos pels facciosos al sector de l'Ermita de Santa Quitèria.

Les equivocacions

Barcelona, 16. — En relació a l'ascens de l'ex-catedràtic de la Universitat de Catalunya Salvador Gil Vernet, que aparegué el dia 8 dels corrents a la "Gaceta de la República" i que va motivar les protestes d'un diari per ésser aquell professor expulsat pels Govern de Barcelona i Central, ahir es rebé al Rectorat de la Universitat el següent telegrama del subsecretari del Ministeri d'Instrucció Pública:

"Interessa faci publicar que, per ordre d'aquest Ministeri signada avui, queda anul·lada la del dia 2 dels corrents en què per error s'ascendia al catedràtic d'aquesta Universitat, declarat cessant doctor Gil Vernet. — Saludal."

Aquests ministres comunistes "ancien régime" tenen cada error...

Sembla que serà resolta la crisi

Barcelona (2 tarda). — El President Companys ha fet algunes manifestacions als periodistes d'entre les

quals treiem els paràgrafs més sucosos.

"Les reunions de conjunt foren suspeses abans d'ahir. Després he celebrat algunes entrevistes. Els socialistes s'han separat després de dir que acatarien la decisió presidencial. En el meu ànim està que convé que entrin al nou govern les forces antifeixistes majoritàries per a evitar unes conseqüències que podrien ésser greus per a mantenir el concurs de tot el nou govern. D'aquesta crisi n'hem de treure una experiència que cal aprofitar. Jo estimo molt les paraules, escrits, etc., d'adhesió però, aquesta crisi ha pesat damunt meu i m'ha alligonat molt a mi i a altres si bé és bo que així sigui. Ara a treballar i a triomfar que és el que més importa. Afogarem totes les manifestacions derrotistes."

"Entre les iniciatives per a la milloració del govern hi ha la creació d'un Consell Superior de Guerra sota la meua presidència efectiva, Defensa, un conseller de la C.N.T., de la U.G.T., de l'E.R.C. i Rabassaires. Indústries de Guerra també afecte a presidència en la qual hi tindrien representació diferents departaments."

"En la designació de persones serà a base dels mateixos departaments que integren el govern que provocà la crisi."

"Respecte a Esquerra Republicana i Rabassaires puc avançar que seran els mateixos titulars i estic esperant les propostes de la C.N.T. i la U.G.T. per a lliurar la mateixa proporcionalitat que hi havia anteriorment."

Delegarà? — Li ha preguntat un periodista — Companys ha dit que el govern queda amb la mateixa fisonomia i no hi ha motiu que delegui al senyor Terradelles que compta amb la meua confiança i realitza un gran treball. No voldria que es pogués interpretar com si volgués defugir responsabilitats; les accepto totes.

El mateix que Guerra, nou instrument creat, com a altres funcions, em dispo a exercir una acció activíssima. Passaré uns dies reposant i refent-me i em llençaré després a una plena activitat."

Un altre periodista li ha preguntat: Quedarà constituït avui el nou govern?

"Aquesta tarda prendran possessió de llurs departaments els consellers designats. Demà a la 1 del migdia celebrarem una reunió conjunta a l'objecte de prendre possessió i assenyalar noves convocatòries."

Després s'ha acomiadat dels periodistes.

Comunicat d'avui

Barcelona (4 tarda). — El comunicat oficial facilitat per la Conselleria de Defensa és el següent:

MADRID

Foc de cortina contra les posicions faccioses del Pujol Garabitas

Madrid, 16. — La tranquil·litat ha estat la nota més característica de la jornada d'avui als diversos fronts propers a Madrid. Aquesta tranquil·litat solament s'ha vist perturbada per l'intens canoneig que durant la matinada passada i primeres hores del matí d'avui han portat a cap les nostres bateries, que han disparat els seus projectils sobre les posicions feixistes.

Al pujol Garabitas aquest canoneig ha estat d'una intensitat més forta puix que, en intentar contraatacar les nostres posicions les bateries feixistes, els canons de la República han fet foc de cortina sobre els parapets facciosos i han fet emmudir els canons rebels. Aquests abans han llançat alguns projectils sobre el casc de Madrid.

El Puig de l'Aguila batut per tres flancs

Madrid, 16. — Al Puig de l'Aguila i al sector del Pont dels Francesos la situació de les forces invasores és més anguniosa que al pujol Garabitas. Al Puig de l'Aguila els rebels estan batuts totalment per tres flancs, la qual cosa fa que l'encerclament sigui gairebé absolut.

Sector Pirineu. — En una arriscada incursió nocturna contra una patrulla enemiga s'ha causat dues baixes a les immediacions de Bierca.

Intens foc de fusell, artilleria i morter a les nostres posicions de l'Est i Nord de l'Osca.

També s'han registrat duels d'artilleria al subsector de Robles i Tardienta.

A la sierra d'Alcubierre s'han passat a les nostres files 1 cap d'esquadra i un de falange amb armament.

Res de nou a la resta del front.

ció que es discutís la nota que presentà al Comitè darrerament.

Després d'un breu debat en el qual han intervingut diversos delegats, s'ha acordat constituir una nova subcomissió consultiva tècnica.

Aquesta subcomissió estarà encarregada d'elaborar un pla de retirada de tots els estrangers combatents o tècnics que es trobin a Espanya, al servei de la guerra civil.

Per a l'aplicació d'aquesta mesura es tindrà en compte les noves nacionalitzacions; és a dir; que la mesura d'evacuació afectarà totes les persones estrangeres que es trobin a Espanya i que en data del 18 de juliol del 1936 no tenien la nacionalitat espanyola.

VAGUES AL JAPO

Toquió (4 tarda). — Els ferroviaris del tren elèctric s'han declarat en vaga. Demanen un 20 per cent d'aument dels salaris actuals i alleguen que el cost de vida és crescutíssim.

La vaga afecta a 2800 empleats.

VERS EL CONTROL

Gibraltar (4 tarda). — Ha arribat a aquesta ciutat un capità de l'exèrcit turc nomenat cap observador del control de Marina.

Tots a la Font del Ferro

Diumeage vinent la J. C. I. organitza una altra acampada a la Font del Ferro. Queden convidats tots els companys de la J. C. I., Secretariat Femení i P. O. U. M. En aquest acte hi parlaran tres companys suara arribats del front de lluita.

Rosendo Llop
Rosendo Puig
i Eduard Soler

a més de
Amàlia Guiral
Antònia Adroher
i Miquel Gaiolà

Cap company deu mancar-hi per tal de formar-se un bon esperit marxista.

La sortida serà del C. E. Proletari a les dues i mitja de la tarda.

ESTRANGER

Es pot creure?

Londres, 16. — En acabar la reunió del Subcomitè de no intervenció, ha estat publicada una nota oficiosa en la qual, en substància, es diu:

S'ha acordat la constitució d'una Subcomissió la qual estarà encarregada de preparar el pla per a l'evacuació de tots els estrangers que intervinguin directament o indirectament en la guerra civil.

S'ha ratificat l'acord que a les 12 de la nit del dia 19 d'aquest mes entri en vigor definitivament el pla de vigilància terrestre i marítima.

Seràn evacuats d'Espanya tots els estrangers que no siguin nacionalitzats

Londres, 16. — Es coneixen detalls de la reunió celebrada avui

pel subcomitè de "no intervenció".

Lord Plymouth, president del sub-comitè, ha fet una crida als representants del Comitè per tal que posin tota llur bona voluntat per facilitar la solució dels delicats problemes plantejats.

Intervé seguidament, el delegat italià, el qual diu que està disposat a reprendre la discussió de la retirada dels voluntaris estrangers que es troben a Espanya, però amb la condició que els altres delegats també hi accedeixin.

El representant de la U. R. S. S. ha fet després un brillant informe sobre la posició que el seu Govern ha adoptat davant dels problemes internacionals que planteja la guerra civil espanyola, i declara que no solament accedeix a discutir la qüestió dels voluntaris, sinó que desisteix d'insistir en la seva peti-

Vic	26'— 8'44
Manlleu	8'—
Torelló	5'—
Montesquiu	10'—
Ripoll	15'— 9'52
Puig Alt del Ter	11'— 10'14
Coll de Santigosa	
Olot	23'— 11'—
Castellf. la Roca	7'5— 11'—
Palau	
Argeleguer	
Besalú	14'5— 11'44
Serinyà	
Banyoles	14'— 12'12
Girona	17'— 12'46
Total	177'—

Hi haurà servei de protecció al-taveus.

PEDAL

Ha estat atesa al Dispensari Municipal pel metge J. M.ª Butiñá

Carme Pagès Oriol de 29 anys, domiciliada al Passeig G. Peralta (Pedreres) d'una ferida punant a la regió parieto-frontal produïda a l'ésser agredida per un familiar.

Per la inspecció veterinària municipal han estat donats d'alta 2 gossos que pertanyen a Ciriac Marull i Margarida Costa, els quals estaven en observació per haver mossegat dues criatures.

Francesc Castanyo de 12 anys domiciliat al carrer de la Barca, 2, 3.ª col·legi Bakunin fa a mans de l'Alcaldia un braçatet per nena que es lliurarà a qui acrediti li pertany.

El guarda devesa Josep Lozano ha foragitat 2 carros de gitanos de davant la Devesa.

Editorial Marxista

Darreres novetats publicades per aquesta Editorial

Lenin: Tareas de las Juventudes Comunistas.	30 cts.
Lenin: El Programa Comunista.	30 cts.
A. Kolontay: El Comunismo y la Familia.	30 cts.
A. Zinoviev: ¿Qué es el imperialismo?	30 cts.
A. Rafael Sardá: Colectividades Agrícolas.	30 cts.
Resoluciones de la Juventud Comunista.	30 cts.
Wolf Bertram: España 1937, Alemania 1918.	30 cts.
G. Zinoviev: El Ejército y el Pueblo.	30 cts.
Alfred Rosmer: Zimmerwald.	30 cts.
N. Bujarin.	
A B C del Comunismo.	1'50 ptes.
Victor Serge: Petrogrado en peligro.	30 ct.
Santiago Palacin:	

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

El senyor Azaña cobra cada minut 2'80 pessetes. Cada hora 229 pessetes. Cada mes 165.000 i dos milions de pessetes a l'any.

Els milicians cobren 8'50 pessetes al dia i 60 a la setmana.

... Gausachs, un representant de la burocràcia de la U. G. T. durant el míting de la Monumental arremetent contra els tranviàries i altres obrers que cobren 100 pessetes setmanals.

La joventut camperola davant la Revolució

Als diferents fronts de la guerra hi ha una gran quantitat de joves camperols.

La importància del camp al nostre país sempre té una gran influència en totes les manifestacions més vitals; a l'economia, a la política, etc.

A la lluita revolucionària no podia, doncs, deixar-se de sentir aquesta força. Des dels primers dies de la Revolució, gran nombre de joves camperols, han abandonat llurs pobles per enrolar-se a les milícies combatents. L'entusiasme per a l'exèrcit revolucionari hi ha hagut moments que ha tingut tals proporcions, que ha posat en situació compromesa la nostra producció agrícola.

A tots els pobles, un gran nombre de famílies ha vist minvada la seva capacitat de treball. La joventut ha marxat al front. Aquestes famílies, però, tenint en compte que llur fill lluita per la defensa de la terra que treballen, fent un esforç exemplar, treballen incansablement per tal que les nostres terres no es quedin sense treballar ni sense produir.

Podem dir, doncs, sense por d'equivocar-nos, que la joventut del camp, ha estat guanyada a la causa revolucionària. Això és la conquesta més gran de la nostra causa. És una garantia sòlida per a la victòria. El camp lluita amb entusiasme i fe, segur que defensa la

seva terra i els seus drets per la vida.

Aquesta adhesió fulminant dels pagesos a la Revolució obceix a fets concrets i ben determinats. Cinc anys de democràcia han ensenyat a la realitat crua dels fets, que sol a la lluita armada de la Revolució socialista els pagesos pobres trobaran el camí de llur reivindicació.

Que no hom intenti, doncs, donar vida al que ja ha estat definitivament superat. No és la República Democràtica el que es defensa; aquesta ja està al sac dels trastos vells, per inútil. Es lluita per la Revolució socialista.

Si volem que la joventut camperola lluiti amb eficàcia contra el feixisme, cal que tingui la agantia que sempre la terra serà d'aquell que la treballa.

Per la mobilització total de la joventut agrària:

Terradelles pica els dits al P.S.U.C.

(De La Humanitat)

«Indústries de guerra, pretext polític»

Aquestes censures són gairebé sempre, inspirades per l'envia i el despit. El dia que poguem fer el balanç de les actuacions realitzades pels homes que han tingut càrrecs de govern a Catalunya des de 19 de juliol fins ara, ens trobarem amb resultats molt curiosos i al·licionadors. Veurem com aquells que usen constantment com a única arma i única activitat la censura sistemàtica de tota obra constructiva realitzada pels altres, s'han quedat sempre embolcallats dintre la seva crítica i dintre la teoria mentre en els càrrecs de responsabilitat que els han estat confiats, la seva obra moltes vegades només ha produït el caos i el desordre.

Ahir mateix en el diari «Treball» vaig llegir un article que parla també de les indústries de guerra. Desgraciadament estem acostumats a llegir comentaris i escoltar mítings i conferències que serveixen perquè els articulistes i oradors demostrin una ignorància absoluta de les matèries de que gosen parlar. Mai, encara, però, no havia llegit un article com el que he esmentat. En ell, per tal de defensar la posició política determinada d'un partit es diuen i afirmen les més arbitràries falsedats i els comentaris més capriciosos amb una despreocupació sorprenent.

Davant les continuades rectificacions de què són objecte, no podrien emmudir d'una vegada aquests que mai

“GENERACION ROJA”

REVISTA DE LA JOVENTUT COMUNISTA IBERICA

SUMARI

- Editorial. — La misión de «Generación Roja».
Joaquim Maurin. — El año crucial de nuestra Revolución.
Wilebaldo Solano. — Los problemas del movimiento obrero juvenil internacional.
Joan Andrade. — El problema de la educación socialista de la nueva generación.
Ignasi Iglesias. — Notas sobre la función histórica de los Sindicatos.
Antoni Solé. — Los problemas de la juventud campesina española.
G. Pradet. — La juventud francesa y el Frente de la Juventud Revolucionaria.
J. Martini. — El carácter del movimiento de los pioneros comunistas.

Documents històrics de la joventut treballadora

La I. J. C. y la lucha antimilitarista.

32 PAG.

1 PEsSETA

De «CNT.»

Noves maniobres del P. Comunista

La trajectòria de don Santiago Carrillo és una història viva de l'oportunisme polític. Després d'octubre del 34, a la mateixa presó Model de Madrid, va escriure alguns articles, de polèmica amb Maurin, i, precisament a «La Batalla», per a lograr que gran part de les forces, que avui constitueixen el P. O. U. M. ingressés a les Joventuts Socialistes Unificades. Carrillo deia llavors que no hi havia res més revolucionari que les J. S. U. i que el Bloc Obrer i Camperol, sentint massa el cabdillatge de Maurin, s'anquilosava, adoptaria posicions de transigència i de cansanci i finalment s'anularia com a moviment revolucionari. Aquestes mateixes forces, reben ara, per part de Santiago Carrillo, el títol de «trotskistes», el qualificatiu de feixistes, i no perquè facin una política d'anquilosament i de concessió, sinó perquè van «massa lluny» en les seves paraules i fan «dema-gògia ultrarrevolucionària»

no han fet res sinó la crítica de les obres dels altres? ¿No els semblaria més útil en lloc de parlar de les coses que no coneixen, ni entenen, ni comprenen, que s'esforcessin a realitzar una obra en els llocs dels quals són responsables? Si fos possible, demanaria que no juguessin amb el tema d'indústries de guerra. Els que formen part de la Comissió n'acceptem totes les crítiques, i aquells que vulguin fer-ne ja tenen un camí ben digne i lícit si es serveixen dels seus representants dintre el Govern de la Generalitat. Es allà on han de discutir-se aquests assumptes i no al carrer, davant de l'opinió pública, no tota ella formada per companys de causa. Tenim prou sentit de responsabilitat per a comprendre que una resposta nostra detallada, una rèplica documental, podria perjudicar allò que els crítics gratuïts es vanen de defensar. Per això el nostre patriotisme es resisteix a respondre i a comentar tal com voldriem les crítiques aventurades. ¿Quin guany per a la nostra dignitat si no s'utilitzessin més pretextos semblants per a fer política!

Jo sé que les meves paraules tindran poc valor per a alguns d'aquests curiosos aficionats a les coses de guerra, però he volgut aprofitar l'oportunitat que aquell lamentable escrit em brinda per a dir públicament que si es vol crear un ambient de guerra i si hem de portar a la pràctica un pla per a aconseguir la victòria, cal pensar que només podrem realitzar-lo obrant amb lleialtat i actuant amb sinceritat, lluny de provocar situacions d'avantatge. En definitiva, crec que aquell que no actua així és incapaç d'executar cap pla constructiu i molt menys d'obtenir cap victòria.

JOSEP TERRADELLES

Reivindicacions de la dona obrera

Sota aquest tema, avui, divendres, després del Diari parlat C.N.T.-F.A.I.

una companya del Secretariat Femení del P.O.U.M. parlarà des de l'emissora gironina.

Fulletó de L'Espurna 61 - El Taló de Ferro

Mr. Calvin s'empassà la saliva. La punxada havia estat dreturera. Féu una altra deglució i després d'estossegar per a aclarir-se la veu, digué:

— Teniu raó. M'heu convençut. És absurd. Però bé tenim de fer quelcom. És una qüestió de vida o mort per a la classe mitja. No ens conformem a morir. Preferim ésser absurds i tornar als mètodes dels nostres pares per primaris i dispendiosos que siguin. Tornarem l'indústria al punt que es trobava abans dels trusts. Trencarem les màquines. Què hi voleu fer?

«Però és que no les podeu trencar les màquines, replicà Ernest. No podeu fer recular l'onada de l'evolució. Hi han dues grans forces que s'oposen contra vosaltres, cada una de les quals és més puixant que la classe mitja. Els grans capitalistes, els trusts no us deixaran fer la reculada. No ho voleu que els trenquin les màquines. I, més gran encara que la dels trusts hi ha la

força del treball. Tampoc us deixarà trencar les màquines. La possessió del món, màquines i tot, està en joc al camp de batalla entre els exèrcits enemics dels trusts i del treball. Cap dels dos voleu la destrucció de les màquines que cada un dels exèrcits vol posseir. En aquesta lluita no hi ha lloc per a la classe mitja, liliputenca entre dos gegants. No us en adoneu, pobre classe mitja que esteu entre dues moles i que ja han començat a moldre?»

«Vós he demostrat matemàticament la inevitable ruptura del sistema capitalista. Quan cada país es trobarà amb l'excés d'una sobre càrrega inconsumible i invendible, tot l'edifici plutocràtic s'ensulcilarà sota el pes formidable dels beneficis fets per ell mateix. Però aquell dia no hi hauran màquines trencades. La possessió d'elles serà el premi de la lluita. Si el treball guanya el camí us serà fàcil. Els Estats Units i tot el món, entraran en una nova i prodigiosa era. Les màquines en lloc d'anorrear la vida la faran més formosa, més

feliç i més noble. Vosaltres, membres de la classe mitja abolida, d'acord amb la classe dels treballadors, l'única que subsistirà— participareu a la distribució equitativa dels productes d'aquestes meravelloses màquines. I nosaltres, nosaltres tots plegats, en forjarem d'altres encara més meravelloses. I no hi haurà més excès i inconsumit perquè no hi hauran beneficis.

— Però, si són els trusts que guanyen la batalla per a la possessió del món i de les màquines? preguntà Mr. Kowalt.

— En aquest cas, respongué Ernest, vosaltres i el treball i tot i tots serem aixafats sota el taló de ferro d'un despotisme tan terrible i tan implacable que cap dels que han deshonrat les pàgines de l'història humana. El Taló de Ferro! (1) Aquest és el nom que mereixerà aquesta horrible tirania.

Hi hagué un llarg silenci. Les meditacions de cadascú s'endintzaven per viarans profunds i poc trepitjats.

(1) És la primera vegada, que sapiguem, que va aplicar-se aquest terme per a designar l'oligarquia.

— Però el vostre socialisme és un somni, digué a l'últim, Mr. Calvin, i ho va repetir: — Un somni!

«Bé, doncs, us parlaré d'una altra cosa que no és pas un somni, respongué Ernest. — I aquesta cosa jo l'anomenaré oligarquia. Vosaltres en dieu la plutocràcia. Amb aquest nom volem significar els grans capitalistes i els trusts. Examinem quina és la posició que ocupa el poder avui.

«En la societat hi han tres classes. En primer la plutocràcia, composta pels banquers rics, els magnats de les vies ferrades, els directors de grans companyies i els reis dels trusts. Després ve la classe mitja, la vostra senyors, que comprèn els cultivadors, comerciants, petits industrials i professions liberals. Per fi, la terça i última, ve la meua classe, el proletariat, format dels treballadors assalariats (1).

(1) Aquesta divisió que fa Everhard concorda amb la de Lucien Sarrail, una autoritat de l'època tocant a estadístiques. Segons el cens de 1900, als Estats Units, les tres classes es repartien així: classe dels plutòcrates 250.251; classe mitja, 8.429.845; classe del proletariat, 20.393.137.